

## F. t. I. vedr. straffeloven

de – f.eks. på et udenlandsk skib på det åbne hav – gælder der ikke noget krav om dobbelt strafbarhed, og danske statsborgere og herboende personer kan straffes for alle handlinger, som efter dansk ret kan medføre højere straf end fængsel i 4 måneder, jf. straffelovens § 7, stk. 1, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse ved nærmere opregnede tilfælde af seksuel udnyttelse af børn.

Omfattet af denne særlige jurisdiktionsbestemmelse, hvor der ikke stilles krav om dobbelt strafbarhed, er således overtrædelse af straffelovens § 222, der angiver et absolut forbud mod samleje med et barn under 15 år. Tilsvarende gælder, hvis der er tale om anden kønslig omgængelse end samleje med et barn under 15 år, jf. § 224, jf. § 222, eller kønslig omgængelse med et barn under 15 år af samme køn, jf. § 225, jf. § 222.

Omfattet af den foreslåede bestemmelse er endvidere handlinger omfattet af straffelovens § 223 a, der omhandler børneprostitution i form af samleje mod betaling eller løfte om betaling med en person under 18 år. Tilsvarende gælder, hvis børneprostitutionen har karakter af anden kønslig omgængelse end samleje, jf. § 224, jf. § 223 a, eller kønslig omgængelse med en person af samme køn, jf. § 225, jf. § 223 a.

Den foreslåede jurisdiktionsbestemmelse skal også finde anvendelse i de tilfælde, hvor gerningsmanden alene har handlet uagtsomt i relation til den alder, der betinger strafbarheden i forhold til de øvrige bestemmelser, der indgår i opregningen, jf. den foreslåede henvisning til straffelovens § 226.

Omfattet af den foreslåede jurisdiktionsregel er desuden overtrædelse af straffelovens § 230, der vedrører brug af børn og unge under 18 år som pornomodeller til fotografier eller film med forsæt til at udbrede det pågældende materiale.

Endelig henvises i den foreslåede bestemmelse til straffelovens § 245 a og § 246, jf. § 245 a. Hermed videreføres indholdet af den nugældende § 7, stk. 3, der angiver en særlig jurisdiktionsbestemmelse ved tilfælde af kvindeligt omskæring.

I den foreslåede bestemmelse anvendes formuleringen »når handlingen er omfattet af...«, hvilket på samme måde som den eksisterende § 7, stk. 3, skal forstås med de udvidelser, der følger af straffelovens § 21 om forsøg og § 23 om medvirken. Der vil således ikke skulle stilles krav om dobbelt strafbarhed som betingelse for dansk jurisdiktion i forhold til forsøgs- og medvirkenshandling foretaget i udlandet.

I relation til forsøgs- og medvirkenshandling, der foretages her i landet, indebærer den foreslåede bestemmelse endvidere, at der er dansk jurisdiktion, selv om den handling, der fuldbyrdes eller er tiltænkt at skulle fuldbyrdes i udlandet, ikke er strafbar efter den dér gældende lovgivning.

Bestemmelsen vil således efter omstændighederne kunne danne grundlag for et medvirkensansvar, hvis et rejsebureau, der er hjemmehørende i Danmark, annoncerer med rejser til destinationer, der er kendt for eksempelvis børneprostitution, og dette sker med forsæt til »sex-turisme«.

Den foreslåede jurisdiktionsbestemmelse vil kun finde anvendelse i sager om seksuel udnyttelse af børn, der er foretaget i et land, hvor handlingen ikke er strafbar – enten fordi handlingen ikke er kriminaliseret, eller fordi der f.eks. er indtrådt forældelse af strafansvaret. Er handlingen foretaget i et land, hvor forholdet konkret kan straffes, vil dansk straffemyndighed således som hidtil følge af bestemmelsen i straffelovens § 7, stk. 1, nr. 2. Det indebærer, at dansk straffemyndighed i sidstnævnte tilfælde også omfatter personer, der først er blevet danske statsborgere eller bosiddende her i landet i perioden mellem gernings-tidspunktet og påtaletidspunktet.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.2.-4.7. og 5.2.

*Til nr. 2 (straffelovens § 10, stk. 2, 2. pkt.)*

Den foreslåede ændring indebærer, at danske domstole ved strafudmålingen i sager om seksuelt misbrug af børn, der er foretaget i et land, hvor forholdet er strafbart, ikke vil være bundet af det strafmaksimum, der gælder i henhold til gerningslandets lovgivning, hvis gerningsmanden på gerningstidspunktet havde dansk indfødsret eller var bosat i Danmark.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.6. og 5.2.4.

*Til § 2*

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

*Til § 3*

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Loven kan dog sættes i kraft helt eller delvist for Færøerne ved kongelig anordning.